

Novembre 2020

Vela Llatina De Silla

Testimonis

Amb la col·laboració

GENERALITAT
VALENCIANA
Conselleria d'Educació,
Cultura i Esport

**SEMPRE
TEUA**
La teua llengua

Coneixent-nos un poc.

La vela llatina és una forma de navegació utilitzada per les grans civilitzacions del món. L'origen s'atribueix als grecs. Els egipcis la utilitzaren per navegar pel Nil i, més tard, l'Imperi romà la va difondre per tot el Mediterrani fins a arribar ací, a València.

La nostra estima pel sistema de navegació amb barca albuferenca i de vela llatina típic del nostre paratge natural de l'Albufera de València, ens va portar a fundar l'Associació de Vela Llatina de Silla el 21 de maig de 1988.

Els nostres objectius sempre han estat molt clars: recuperar i promoció les barques a vela llatina al nostre poble, complint amb les normes de disseny autòctones de vela, sempre de manera artesanal i, com no, col·laborar, cuidar i promoure el parc natural de l'Albufera.

El respecte pels nostres avantpassats, les seues eines i les seues tradicions ens ha portat a la necessitat de preservar el nostre patrimoni històric, cultural i estètic donant rellevància a les embarcacions tradicionals a vela llatina i a les tècniques de navegació.

Volem ser un fidel transmissor d'aquest patrimoni cultural valencià per a les generacions futures.

Els nostres avantpassats han passat segles navegant a la nostra benvolguda Albufera i ara ens correspon a nosaltres continuar escrivint la història.

La nostra veu

Sóc Sandra, tinc 50 anys i porte catorze anys en l'Associació. El que m'inspira és el llac, la bellesa, el silenci, tindre aquest instant per a pensar només en una cosa: la vela. La vela i el vent. Gaudir realment d'aquest moment, del present.

Estar envoltada de tanta bellesa, sentir el vent que porta la barca i notar com va pujant l'adrenalina... És una desconexió total del món. En aquest moment eres tu, el teu equip i el llac.

Sandra

Loles

Loles Carpi Villanueva, 25 anys

Veient la sèrie de l'Embarcadero i les imatges que eixien de l'Albufera, em vaig adonar del tresor natural que tenia la meua ciutat, tan a prop i que era tan desconegut per a mi.

Fins a aquell moment, jo solament coneixia l'Albufera de la zona del Palmar, la turística, on et fas els arrossets i algun passeig amb barca, a motor, com a turista.

Un dia, una amiga em digué que practicava vela llatina i em va convidar a conèixer aquest esport tradicional i tan desconegut per a molts.

Una vegada vaig provar, em vaig enamorar de l'entorn natural i de tota la història que hi ha al darrere. Jo havia navegat a vela a la mar Mediterrània, però mai no en una embarcació tradicional de l'Albufera. Us puc dir que és mel de catem.

Va coincidir que s'estava creant el primer equip femení de vela llatina i buscaven atrevides per a embarcar-se en aquella aventura. No m'ho vaig pensar dues vegades.

He conegut gent encantadora, excepcional i he pogut aprendre moltes coses típiques i tradicionals que no es poden perdre per falta de relleu generacional.

Al llarg de la meua aventura en la vela llatina, he après a navegar per l'Albufera a vela, amb tots els seus secrets i tot el que em falta per aprendre, i, sobretot, a respectar i gaudir del medi ambient i de la naturalesa, que és fascinant.

Com a experiència destacaria, com la més interessant, haver pogut ajudar i aprendre a restaurar una embarcació, que estava bastant deteriorada, perquè fora la primera barca de l'equip femení, Roxanne.

I, com a anècdota més graciosa, quan el motor de la nostra barca es va avariar enmig de l'albufera i aconseguírem tornar al port de Silla amb una ombrel·la de sol, deixant que el vent ens espentara lliurement controlant només el timó.

Tot això sense eixir volant amb l'ombrel·la com Mary Poppins...

El meu nom és Àngela Ferrando, tinc 31 anys i des de fa any i mig pertany a l'associació de Vela Llatina de Silla.

Conec des de xicoteta l'Albufera, ja que visc en un poble que està prop, i gràcies a alguns professors que vaig tindre en la infància, vaig poder gaudir de la vela llatina des de ben xicoteta amb excursions que realitzàvem a l'escola.

Em vaig apuntar a l'associació quan vaig conèixer el seu president, Baptiste Granero. Ens vam conèixer a la Fira de Sant Sebastià de Silla i, amb el seu entusiasme i interès perquè aprenguérem, em va convèncer per a ser una més de l'equip femení.

El primer dia que vaig anar a una exhibició, vaig conèixer una de les nostres veteranes, Rosana Duart, i connectarem immediatament.

Ella es pensava que jo era periodista ja que just el dia que vaig començar a entrenar vaig veure un canal de televisió gravant una prova de vela.

Àngela

Tinc moltes anècdotes en tan sols un any que estic navegant, però la més recent és la de caure amb la meua companya Sandra, amb el barquet, enmig de l'Albufera i veure la posta de sol dins de l'aigua. Ara ho recordem i riem totes, però aquell dia jo em veia sopant amb les llises...

Navegar a l'Albufera és indescriptible. És com desconnectar de la vida estressant que tenim últimament. En aquells moments, l'única cosa que importa és la barca i la tripulació. Al final, navegant i gaudint de la companyia, hem format una xicoteta família velera a la qual admire i estime molt.

Santi

Estic tota la vida relacionat amb la vela llatina. Des de xicotet m'han ensenyat les nostres tradicions valencianes.

La nostra barca, la Volaora, és una embarcació que reuneix tota la família, mon pare Juan García, el patró, i tots el remitgers que anem, tots, cosins, germanes, netes.

Per a nosaltres eixir a navegar és el dia que ens ajuntem la família per gaudir de l'Albufera i navegar, sobretot, navegar. La sensació del vent bufant i espentant la barca és de tranquil·litat. No fa falta res més.

Pau

El meu nom és Pau. Tinc huit anys. El que més m'agrada de la barca del meu papà és el nom. Es diu l'Escandalosa i a mi em recorda el riure de ma mare.

Des de ben xicotet mon pare m'ha deixat portar el timó i m'agrada molt. És com si jo fora un capità. De vegades els peixos boten a la barca i és molt divertit.

Escriure la història

Som molts, de totes les edats, diferents generacions units per una passió: LA VELA LLATINA.

Fem exhibicions, gaudim del nostre llac i omplim l'Albufera amb les nostres veles.

No mentirem. Alguna vegada bolquem, quan un viratge ens ix malament o s'enganxa alguna corda o potser el vent, però no passa res, perquè som un equip. Igual ens remunta una ombrel·la o qualsevol altre company amb la seva barca.

Cuidem les nostres embarcacions i ens ensenym els uns als altres l'art de la navegació. Des de l'Associació de la Vela de Llatina de Silla, et convidem a vindre a compartir amb nosaltres aquesta tradició mil·lenària, la bellesa del nostre llac.

T'ESPEREM I POTSER TU SERÀS EL PRÒXIM QUE ESCRIGA LA HISTÒRIA DE LA NOSTRA VELA LLATINA.

